

Usurarius an, et quando acquirat dominium rerum usura acquiratarum, 450. Usurarius restituere tenetur præter rem usura acceptam etiam fructus illius, si est frugifera, 451. Non vero fructus industriæ, *ib.* Usurarii, et hæredes eorum tenentur ad restitutionem faciendam: et cui, *ib.* Hæredes tamen non tenentur ultra vires hæreditatis, *ib.* Paupertas usurariorum, hæredes excusati a restitutione, donec ad pinguiorem fortunam veniant, 452. Usurarius mentalis, an et quando teneatur ad restitutionem, *ib.* Usurarium an sit, aliquid ultra sortem exigere, vel accipere ex benevolentia, gratitudine, vel liberalitate mutuarii, 436. Usurarium, an et quando sit, absque pacto aliquid ultra sortem solummodo intendere vel sperare, aut rogare, *ib.* Usurarium unum sit, rem pluris justo vendere ob dilatam solutionem, 437. Usurarium an sit, debitum alienum minori pretio emere, 437. Usurarium an sit, ob favorem piæ causæ, vel ob aliud bonum opus exigere aliquid ultra sortem, 438.

USU contrario, vel non usu quando amittantur

privilegia? Vide *Privilegiorum amissio per non usum, vel actum contrarium.*

USUFRUCTUARIUS est dominus fructuum; V, 85. Usufructuarius qui arbores plantare debet, etiam eorum commodum recipiet, VII, 128. Usufructus, quid, III, 243. Usus quid, et quomodo differat ab usufructu, *ib.* Usufructus omnium bonorum per dispositionem ultimam concessus, quomodo intelligendus, IV, 464.

UTILE non debet per inutile vitari; et quando, I, 247. Utile et inutile non debet vitari, quomodo intelligendum, IV, 216.

UTILITAS Ecclesiæ evidens tribuit canonico absentis præsentias, III, 460.

UXOR an possit esse testis pro marito; et contra, II, 566. Uxor pauper accipit quartam partem, vel partem virilem ab intestato, IV, 585. Ratione dotis habet tacitam hypothecam in cunctis bonis mariti cum jure prælationis, 307. Ac etiam ratione bonorum paraphernalium administrationi viri commissorum, *ib.* Uxores sequuntur conditionem mariti, V, 452.

V

VACARE beneficium, et vacatio ejusdem apud sedem, vel in curia quid? Et quid juris de ea III, 551.

VACATIO beneficii per mortem, et vacatio per renuntiationem, sunt diversa, I, 245. Vacatio beneficii durat usque ad confirmationem novæ prælati, 321. Vacatio beneficiorum. Vide *Beneficiorum vacatio.* Potest fieri, et intelligi multipli ceter, IV, 33. Vacatio sedis. Vide *Sedes vacans.*

VAGABUNDI, qui, II, 211. Vagabundus an sit, qui pergit ad locum, in quo domicilium est collocaturus, *ib.* Vagabundi sortiuntur forum, ubi reperiuntur, *ib.*

VAGI qui sint, V, 411. Vagorum parochus in ordine ad contrahendum matrimonium quis sit, *ib.* Sine licentia ordinarii valide, non tamen licite vagorum matrimonio assistit parochus, *ib.* Milites quando censeantur vagi ad propositum, 412.

VARIARE quomodo, et quoties possit patronus laicus, V, 123.

VASA sacra tangere quando liceat, VII, 14.

VASALLUS ratione feudi quas obligationes et jura habeat, IV, 296. Quando amittat feudum, 299.

VECTIGAL quid, V, 146. Solus princeps imponit, 147. Et ex qua causa, *ib.* An, et quando obliget in conscientia, 148. Ab eo solvendo quandonam eximantur ecclesiæ, ecclesiasticæque personæ, 281. Vectigalia recipiens debet reparare vias, etc., VII, 129.

VEL dictionis natura est, quod ponatur inter diversa, III, 545. Vel dictio subinde sumitur pro

Et, V, 411. Vel quando sit dictio copulativa, VII, 160.

VENATIO, quid et quotuplex? item quæ licita, vel illicita, VI, 464. Sylvatica quieta, et moderata raro facta etiam clericis est licita, *ib.* Non vero tumultuosa et clamorosa, nec moderata nimis frequenter facta, 465. Et quare, *ib.* Sententiæ patrum contra venationem, 465. Pœnæ clerici venatoris sunt hodie abrogatæ, *ib.* Venationem exercentes clerici non sunt irregulares, 374.

VENDERE rem pluris justo pretio an sit usura, VI, 437.

VENDITOR non tenetur vitium notum rei venditæ insinuare, VII, 76. Nec tenetur ad evictionem nisi ab emptore laudatus, 18.

VENIA peccati. Vide *Peccatum.* Veniæ facilitas est incentivum peccandi, VII, 6.

VERBA sunt interpretanda, ut aliquid operentur, I, 27. Verborum superfluitas in jure est vitanda, *ib.* Argumentum a superfluitate vitanda, est fortissimum in jure, *ib.* Verba debent potius impropriari, quam quod sint superflua, 28. Dummodo inde non sequatur aliquid absurdum, vel iniquum, *ib.* Dantur tamen casus, in quibus vel superfluitas verborum non censetur intervenire, vel toleratur; et quando, *ib.* Verba clara non admittunt interpretationem, neque voluntatis conjecturam, I, 184. Verba statuti an debeant impropriari, ut reducantur ad jus commune, *ib.* Interpretatio, potius menti, quam verbis legis convenire debet, *ib.* Non tamen est recedendum a verbis, nisi manifestum sit, aliud sensisse dis-

ponentem, 185. Verba sunt intelligenda secundum propriam significationem, nisi aliud suadeat subjecta materia, *ib.* Duplex verborum proprietas, naturalis et civilis, *ib.* Verba narrativa, et enuntiativa, quæ, II, 330. Quam vim probandi habeant verba narrativa litterarum apostolicarum, *ib.* Vide supra *Papæ verba narrativa.* Quid dicendum de verbis narrativis imperatoris, regis, etc., 539. Verba testium benigne sunt interpretanda, ne perjurii reatu notentur, III, 30. Verba legis in propria significatione accipienda sunt, V, 243. Verba intelligenda sunt juxta mentem proferentis, 311. Et juxta sensum communem loquendi, 312. Verba varia, quibus contrahuntur, et non contrahuntur sponsalia, 313. Verba clara non admittunt interpretationem. Vide *Clara.* Verborum significatio quomodo intelligenda, VI, 613. Servandæ sunt inter alias regulæ sequentes I. Verba sunt intelligenda cum effectu, ut aliquid operentur, 614. II. Verba sunt intelligenda secundum subjectam materiam, *ib.* III. Verba sunt intelligenda, ut excludatur delictum, *ib.* IV. Verba clara non admittunt interpretationem, *ib.* V. Verba sunt intelligenda, ut non derogetur quæsito juri tertii, *ib.* VI. Verba sunt intelligenda, ut evitetur absurdum, *ib.* VII. Verba sunt intelligenda, ut evitetur contradictio, vel correctio, *ib.* VIII. Verba sequentia accipiunt interpretationem a præcedentibus, et e contra, *ib.* De aliis regulis remissive, 615.

VERBERATIO conjugis an, et quando præbeat causam divortii, V, 507. Ex justa causa potest vir uxorem leviter verberare, non item graviter, 508. Verberatio gravis, et crudelis tractatio quæ, 509.

VERIFICARI quo tempore debeant preces et causa in supplicatione oblata pro dispensatione, V, 587.

VERISIMILITUDO habetur pro veritate, VII, 108. VERISIMILIUS quid dicatur, VII, 106.

VERITAS requirit adminicula legis, IV, 411. Veritas non est omittenda propter scandalum vitandum, VII, 7.

VERO dictio est adversativa præcedentium in jure et facto, III, 573.

VESTIS talaris quid, III, 385. Virgata, et partita quæ, 388. Vestes sacerdotales non iterum sunt benedicendæ, neque altaria reconsecranda, in quibus schismatici, etc., celebrarunt, I, 493.

VETITUM seu interdictum ecclesiæ quatenus impedimentum quid? et quomodo obliget, V, 484. Non annullat matrimonium, 485. Nisi apponatur clausula irritans, 486.

VEXTIO quotuplex et cujus redemptio excuset a simonia, VI, 211.

VIA ut est servitus rustica, quid, III, 242.

VICARIA et vicariatus quid, III, 476. Alia est perpetua, alia temporalis, *ib.* Temporalis non est proprie beneficium, bene tamen perpetua, *ib.*

VICARIUS generatim, quis, I, 526. Vicario est obediendum, et deferendum, tanquam illi, cujus

vices gerit, *ib.* Vicarius locum habet non solum in negotiis civilibus, sed etiam ecclesiasticis, *ib.* Solvitur instantia, *ib.* Vicariorum divisio, quæ, 527. Vicarii in divinis, qui, *ib.* Presbyteri illi, qui loco principalis rectoris deserviunt ecclesiæ, proprie dicuntur vicarii, non parochi, *ib.* Vicarii jurisdictionis, qui, *ib.* Vicarius quomodo differat a iudice delegato, 546, 528. Vicarius perpetuus ecclesiæ habet curam animarum in actu, rector principalis in habitu, *ib.* Vicarius perpetuus proprie non dicitur rector ecclesiæ, *ib.*, 527. Tamen penes eum est exercitium curæ, non penes rectorem ecclesiæ, 532. Unde rector principalis eo invito nequit curam animarum in illa ecclesia exercere, *ib.* Quæ nihilominus circa talem ecclesiam agenda pertineant ad rectorem principalem, *ib.* Rectore principali mortuo, non expirat officium vicarii perpetui, *ib.* Solvitur instantia, *ib.* In vicarium, præsertim perpetuum, quandoque transfertur tota cura, *ib.* Vicarius perpetuus ecclesiæ parochialis tenetur intra annum promoveri ad sacerdotium ad instar verorum parochorum, 530, 486. Vide supra *Parochus.* Vicarius generalis episcopi statim ac electus, accipit jurisdictionem a canone, I, 536. Et vi officii sibi generaliter commissi, regulariter potest ea omnia, quæ episcopus, *ib.* Quia constituit unum tribunal cum episcopo, *ib.* Dummodo non sint in jure specialiter excepta, neque res arduæ, et magni præjudicii, 537. Unde is cognoscit omnes causas ad episcopalem jurisdictionem pertinentes, quæ non requirunt specialem commissionem, adeoque quod stet præsumptio pro ipso, *ib.* Excipiuntur tamen causæ criminales, *ib.* Vicarius generalis, an nihilominus sine speciali commissione possit inquirere de subditorum defectibus, hosque punire, et qua ratione, *ib.* Is non potest beneficia conferre, 538. Bene tamen electos et præsentatos, si digni reperiantur, in beneficiis instituere; et quæ ratio disparitatis, *ib.* Nequit unire vel dividere beneficia, *ib.* An vicarius generalis sine speciali commissione possit dispensare in votis, juramentis, denuntiationibus matrimonii, etc., *ib.* Vel absolvere a casibus episcopo reservatis, *ib.* Ac dispensare in irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus, etc., in vim concilii Tridentini, *ib.* In praxi circa talia debet attendi forma vicariatus, 539. Facultas expediendi omnia, quæ sunt episcopalis potestatis, licet speciale mandatum requirant, quousque se extendat, *ib.* Vicarius ecclesiæ quis, III, 476. Quotuplex, *ib.* In beneficiis curatis constituuntur perpetui, 477. Vicarius capitularis quando debeat constitui, IV, 57. Ejus potestas, *ib.*, 55. Potest plura quam vicarius episcopi, et cur, 58. Vicarius generalis an, et quomodo dispensare valeat super impedimentis matrimonii? Vide *Dispensandi potestas competens vicario generali.* Vicarius generalis ultra montes in bullis vocari solet officialis, V, 602. Vicarius generalis non potest conferre beneficia, VII, 174.

Vicarii episcoporum dantur triplicis generis, I, 527. Vicarii nati, seu legitimi episcoporum, qui, *ib.* Vicarii dati, seu constituti generales ipsorum, et vicarii foranei, qui, *ib.* Vicarius generalis episcopi, quis, 528. Vicarii foranei jurisdictio est delegata, *ib.* Vicarii alii sunt perpetui, alii temporales, 529. Vicarii perpetui, qui, *ib.* Tales habent titulum in beneficio, sicque nequeunt removeri, *ib.* Vicarii temporales qui, et cur sic appellentur, *ib.* Vicarii perpetui institutio ad quem pertineat, *ib.* Quando quibusque de causis institui possit, et soleat, *ib.* Recensentur casus, in quibus nequit institui vicarius perpetuus, *ib.* Is acquirit jus in re, verumque titulum in beneficio, 530. Et habens vicariam perpetuam, censetur beneficiatus, *ib.* Quæ a jure statuta sunt de ecclesiis curatis, locum habent in vicariis perpetuis, *ib.* Idque declaratur singillatim, *ib.* Titulus vicarii perpetui in beneficio qualis, 531. Congrua portio de fructibus beneficii, qua ratione ei debeat assignari, *ib.* Quid circa eam statuerit beatus Pius V in bulla ad *Exequendum*, *ib.* Portio illa fructuum nequit vicarie perpetuo postea minui, simulque hic cum ea licet sit tenuis, debet esse contentus, *ib.* Vicarii temporales proprie non sunt beneficiarii, 532. Habentque se ad instar mercenariorum, *ib.* Generatim loquendo causa excusans clericum a personali servitio, sufficit ad constituendum vicarium temporalem, *ib.* Vicariorum temporalium nominatio, et approbatio, ad quem pertineat, 533. Num ad modicum tempus possit parochus constituere talem vicarium absque licentia episcopi, *ib.* Vicarii generalis nomine, quis intelligatur, 534. Inter vicarium generalem, et officialem episcopi, an sit discrimen, *ib.* Officialis episcopi, in jure vocatur etiam vicarius generalis, *ib.* Officialis in Italia, dicitur apud nos vicarius generalis, *ib.* Vicarium generalem potest episcopus constituere, etiam sine consensu capituli, *ib.* Ac ordinarie tenetur eum constituere, 535. Nisi velit, et sufficiat se solo causas expedire, *ib.* Potest etiam binos vicarios generales constituere, *ib.* Laicus in vicarium generalem eligi nequit, *ib.* Potest tamen esse assessor iudicii ecclesiastici, *ib.* Vicarii generalis, et episcopi, quomodo sit idem auditorium, 280. Consuetudo appellandi a vicario generali ad episcopum non valet; et cur, 279. Hoc procedit in vicario generali principali, non in foraneo, *ib.* Imo et ille potest recusari, veluti suspectus, ac supplicari episcopo propter ejus gravamen, etc., 280. Renuntiatio beneficii non potest fieri in manibus vicarii generalis absque speciali commissione episcopi, 396. Vicarius generalis episcopi, an concedere possit litteras dimissorias, 458. Potest eas solum concedere, episcopo in remotis agente, aut de speciali ejus mandato, *ib.* Episcopus quando censeatur in remotis agere, 459. Vicario generali an competat potestas dispensandi in interstitiis, 464. Vicarius generalis quomodo differat ab archidiacono, 521. Vicarius an possit substituere alium vicarium,

533. Ac præsertim, an vicarius generalis episcopi possit constituere alium vicarium, 534.

Vicarii generalis officium, ac jurisdictio, quibus modis cesset, 541. Vicarius generalis episcopi venit nomine ordinarii, II, 3. An etiam veniat nomine episcopi, 5. Vicarii generalis potestas utrum sit ordinaria vel delegata, I, 539. Hæc quæstio non est tantum de nomine; et cur, *ib.* Concluditur, ac varie probatur, quod is habeat jurisdictionem ordinariam, *ib.* Idque procedit etiam quoad negotia requirentia speciale mandatum, quando hæc in prima collatione vicariatus exprimitur, 540. Secus de illis quæ seorsim ac singulariter eidem committuntur, *ib.* Nisi episcopus talia committat vicario generali ut vicario, *ib.* Solvuntur objectiones, *ib.* Jurisdictio quæ penes episcopum est primario, et principaliter, in vicario generali ipsius existit, secundario, seu accessorie, *ib.* Cur ejus jurisdictio expiret mortuo episcopo, 541. Et cur is ad nutum episcopi sit revocabilis, *ib.* Vicarium capitularem tenetur rodie capitulum Sede episcopali vacante constituere, 535. Secus spectato jure communi, et ante concilium Tridentinum, *ib.* Vicarius capitularis intra quod tempus sit eligendus, 536. Debet is esse doctor, aut licentiatu sacrorum canonum; sicque præfertur canonista theologo, *ib.* Quid agendum, si non adsit canonista in capitulo, *ib.* An in vicarium capitularem possit eligi extraneus, *ib.* Vicarius capitularis statim, ac electus est, accipit jurisdictionem a canone, *ib.* Ejus jurisdictio est ordinaria, non delegata, 539, 540. Ejus jurisdictio tanta est, quanta ipsius capituli sede vacante, nisi quid specialiter fuerit exceptum, 542. An is a capitulo sede vacante possit revocari ad libitum, *ib.* Qua ratione sede vacante resideat jurisdictio penes capitulum et vicarium ab ipso constitutum, *ib.* Vicarii generalis potestas quoad beneficia, III, 500. Potest eidem ab episcopo delegari potestas conferendi beneficia quæcumque vacatura in genere, IV, 44.

VICINUS præsumitur scire ea, quæ sunt gesta in vicinia, et qualiter, III, 155.

VICTUS non appellans, vere non consentit in sententiam, sed fide: neque victor sciens sententiam injustam, potest rem sibi adjudicatam tuta conscientia retinere, III, 282. Victus an, et quando sit victori condemnandus in expensis, 295. Vide supra *Expensæ*. Victus et alimentationis nomine quæ veniant, V, 152.

VIDUA. Vide supra *Miserabiles personæ*.

VIOLANTES jus asyli quinam sint, et quas penas incurrant, V, 271. A quo absolvi possint, 273. Violantes censuram clerici deponuntur ab officio, et beneficio, VI, 472. Antè omnem monitionem, 473. Qui in excommunicatione celebrat, privatur ipso jure beneficiis, *ib.* Censuratus quicumque verum actum ordinis exercens est irregularis, *ib.* Si id temere, seu cum culpa facit, 474. Secus est si facit ex ignorantia, *ib.* Vel in extrema necessitate, *ib.* Vel ad vitandum scap-

dalum aut infamiam, *ib.* Vel in casu quo censura evidenter est nulla, *ib.* An irregularitatem incurrat actum ordinis exercens, qui dubitat, an vere sit excommunicatus, vel censuratus, *ib.* Non tantum vitandus, sed etiam toleratus excommunicatus irregularitatem incurrit actum ordinis exercens, 475. Non item excommunicatione minori ligatus, 476. Censuratus etiam minoris ordinis actum exercens, est irregularis, *ib.* Si id cum solemnitate faciat, *ib.*

VIOLATORES immunitatis realis, et personalis quinam, et dicantur, V, 295. Tenentur ad restitutionem, 294. Sunt ipso facto excommunicati, 295. Nec possunt absolvi, nisi a Papa post præstitam satisfactionem, 298. Aliæ eorum pœnæ a Deo infligi solite, 299. Violatores ecclesiarum qui, et quæ pœna illorum de jure canonico, VI, 409. Violator ecclesiæ non est, sed tantum invasor, aut fur sacrilegus, qui ab ecclesia aliquid duntaxat auferit, sed eam non effringit, et e contra, 410. Pœnæ violatorum ecclesiæ, et sacrilegi furis de jure civili, *ib.*

VIOLENTA manus injectio in clericum, vel monachum excommunicationem inducens quænam censeatur, VI, 583. Et quandonam immunis sit ab excommunicatione, 585. Violentum quid, II, 111.

VIOLENTIA per sponsores illata ubi probatur, tunc damna et interesse probantur per actoris juramentum; et qualiter, II, 409.

VIRGINITAS cœlum replet, nuptiæ terram, I, 513. Virginitas, qualiter probetur, II, 528.

VIS, quid, II, 111. Vis, seu coactio absoluta, excludit consensum, *ib.* Vis est multiplex, nimirum vis compulsiva, *ib.* Vis ablativa, *ib.* Vis expulsiva, *ib.* Vis turbativa, *ib.* Vis inquietativa, quid, quamque actionem pariat, *ib.* Vis publica, et privata, quid, *ib.* Gesta per vim, seu coactionem absolutam, ipso jure sunt irrita, *ib.* Solvitur instantia, *ib.* Vis seu coactio est duplex, absoluta et conditionalis, *ib.* Vis æquiparatur metui, *ib.* Si quis in bonis fortunæ vim sibi illatam conqueratur, tenetur hanc probare, nec sufficit solum ejus juramentum, 112. Probata tamen violentia sufficit juramentum damnum passi super rebus amissis, *ib.* Juramentum illud qualiter sit præstandum, *ib.* Vis directiva, et vis coactiva legum, quid, I, 160. Differentia magna inter vim directivam, et coactivam legum, 169. Vim inferre censetur, indeque vi repelli potest, qui post nuntiationem novi operis etiam in suo, quod possidet, ædificat, VI, 489. Etsi ad tempus nuntiationi pareat, et ab ea ædificio cesset, 490. Vim vi repellere omnia jura permittunt, 489.

VISITATIO, et visitare quid, V, 154. Episcopi per se, vel per alios singulis annis tenentur visitare diocesim, vel altem quolibet quinquennio, *ib.* Ecclesias omnes, et monasteria non exempta, *ib.* An et quando monasteria exempta, 155. Episcopus in visitatione tenetur etiam populum visitare quoad delicta et scandala, illaque avertere,

155. Visitatio non potest præscribi, *ib.* Visitatio corporis delicti. Vide *Corporis delicti visitatio*. Visitatio regularium quid, ad quem finem, a quo, et quoties fieri possit, ac debeat, VI, 46. Est vera inquisitio, *ib.* Et quidem ordinarie generalis, ac paterna, *ib.* Superiores regulares æ jure divino, et humano tenentur visitare subditos suos, 47. Tenentur subditi manifestare visitatori non tantum delicta, et defectus in damnum communitatis, vel tertii vergentes, 51. Sed etiam defectus, et peccata soli delinquenti nociva, ac penitus occulta, *ib.* Peccata occulta sub sigillo, et secreto naturali cognita, in visitatione ordinaria manifestari non debent, 52. Possunt quævis delicta sine prævia correctione, aut monitione fraterna delinquentis manifestari visitatori, *ib.*

VISITATOR superior an, et quomodo possit delicta occulta in visitatione paterna cognita manifestare, ac propterea delinquentem punire, VI, 52. Potest superior talia, etiam gravia, occulta tamen, delicta uni, vel pluribus consilii causa revelare, *ib.* Et propter illa delinquentem a loco amovere, et alia conducentia disponere, *ib.* Non tamen potest propter delictum penitus occultum publice punire, vel colligere delinquentem, bene vero occulte adhibitis etiam uno vel altero teste, 53. Visitator superior an, et quando ex visitatione ordinaria possit devenire ad processum criminalem, 53. Potest, si in visitatione ordinaria proponitur peccatum jam notorium, vel de quo jam existit fama, *ib.* Item si in visitatione ordinaria aliquis denuntiat judicialiter, quoddam delictum, *ib.* Etiam si jussus a visitatore id faceret, *ib.* Item si in visitatione proponuntur crimina excepta, 54. Sicut etiam, si adsint sufficientia indicia criminis ab aliquo commissi, *ib.* Vel si delictum vergit in damnum tertii, *ib.* Vel delinquens apprehenditur in flagranti, *ib.*

VISU sive aspectu, transfertur rerum possessio; et quomodo, II, 350. Vide supra *Oculari inspectione*, etc.

VITIUM personæ non potest objici per viam subreptionis, sed tantum opponi per viam juris, I, 254. Vitio litigiosi dicuntur laborare attentata lite pendente, II, 456. Potestque actor suspenso petitorio, transire ad vitium litigiosi, 457.

VOCALES. Vide supra *Capitulares*.

VOLUNTAS coacta, est voluntas, II, 174. Lex magis subvenit illi, qui facit actum ex necessitate, quam ex voluntate, 183, 200. Voluntas coacta est voluntas, V, 441.

VOTUM quodlibet ex metu gravi, et injuste incusso emissum ipso jure est irritum, II, 120. Quamvis secus accidat in juramento, *ib.* Votum reale tenetur adimplere hæres defuncti, secus dicendum de voto personali, III, 175. Votum ingrediendi religionem, vel suscipiendi ordines sacros an, et quando dissolvat sponsalia, V, 359. Votum solemne est impedimentum dirimens matrimonii, 442. Sunt tantum duo vota solemnia, ordinis nempe, et professionis religiosæ, *ib.* Pro-

fessio religiosa non tantum contrahendum, sed etiam jam contractum nondum consummatum matrimonium dirimit, 443. *Votum simplex castitatis intrandi religionem, vel suscipiendi ordines sacros tantum impedit matrimonium, ib.* Stante voto castitatis nubens reddere, sed non petere potest debitum, *ib.* De votis simplicibus emissis post sponsalia, *remissive, ib.* *Voti impedimentum a quibus? et ex qua causa dispensando auferre solet Papa, 570.* *Votum continentiae a duobus conjugibus factum, uno violante ab altero debet servari, VII, 167.*

Voti commutatio quid, V, 82. In opus melius fieri potest etiam ab ipso volente, *ib.* Non item in æquale, *ib.* Qui potest dispensare, potest etiam commutare vota, *ib.* Ad commutandum votum quæ causa requiratur, *ib.* Et quid observandum in commutatione voti, 83. *Voti dispensatio, 77.* Sine justa causa, et obtenta illicita, atque invalida est, *ib.* Enumerantur justæ causæ dispensandi, *ib.* Papa potest in omnibus votis dispensare, 78. Idem potest episcopus, *ib.* Exceptis quinque votis Papæ specialiter reservatis, *ib.* Quanam sint illa, *ib.* Non sunt reservata, si non fiunt Deo, sed Beatæ Mariæ Virgini vel Sancto, 79. Vel si fiunt ex metu etiam levi injuste incusso, *ib.* Aut sub conditione, *ib.* Etiam si conditio fuerit adimpleta, *ib.* Aut si pœnalia, 79. *Votum castitatis ad certum tempus, vel non nubendi, non fornicandi, etc., non est reservatum, 80.* Circumstantiæ voti reservati non sunt reservate, *ib.* In votis vero reservatis dispensare potest episcopus, si urgente gravi causa, vel necessitate, non habetur aditus ad Papam, *ib.* Enumerantur similes graves causæ, *ib.* Regulares mendicantes possunt dispensare in omnibus votis, in quibus jure ordinario possunt episcopi, 81. Etiam in reservatis summo pontifici, *ib.* *Doctrina practica, ib.* *Voti irritatio quid, et a quo fieri possit, 75.* Superiores regulares irritare possunt vota omnia subditorum, *ib.* Excepto voto intrandi strictiorem religionem, 76. Parentes et tutores irritare possunt omnia vota liberorum, et pupillorum impuberum, *ib.* Etiam post pubertatem, nisi ea puberes facti, debite ratificent, *ib.* *Doctrina practica circa hoc, ib.* Possunt etiam puberum vota irritare, et quæ, *ib.* Maritus potest irritare vota uxoris, et quæ, *ib.* E contra uxor potest irritare vota mariti, et quæ, 77. *Voti redemptio quid, et quotuplex, 75.*

Vota singulorum in electione debent secreta

ac singillatim exquiri, I, 339. Vide *Collatio votorum.* Consensus electi auget numerum votorum in compromisso, 333. Imo et in quibusdam aliis electionibus, *ib.* An istud procedat in electione summi pontificis, *ib.*, 343. *Vota infirmorum in electione etiam sunt inquirenda, 351.* Et quomodo hi votum suum dare possint, *ib.* Nequeunt infirmi, aut alii legitime astantes, votum suum mittere in scriptis, *ib.* Aliud est, constituere procuratorem: aliud, dare votum in scriptis; et cur, *ib.* Examinatur sententia asserentium, posse aliquando dari votum in scriptis, *ib.* Si scheda vacua mittatur in urnam votorum, ejus nulla habetur ratio, 353. *Vota eligentium, sive denuntiantur in scriptis, sive coram tribus scrutatoribus, viva voce proferantur, adhuc censentur dari secreta; et cur, 377.* Electiones regularium debent fieri per vota secreta; cur, et sub qua obligatione, 379. Vide supra *Electiones regularium.* *Vota defuncti realia tenentur exsolvere hæres, V, 74.* Et mixta quoad partem realem, *ib.* Non item quoad vota personalia, *ib.* *Pœna hæredis debito tempore non solventis vota defuncti, 75.* *Vota in favorem tertii emissa et acceptata possunt irritari ut alia, 83.* Non item dispensari aut commutari sine consensu tertii, *ib.* Limitatur hoc in duobus casibus, *ib.* *Vota reservata quot, et quæ, 78.* Quæ excusent a reservatione, *ib.* Et quis in reservatis possit dispensare, 80. *Vota tria essentialia religionis per dispensationem monacho non potest auferre Papa; licet ex monacho possit facere non monachum, V, 3.* In dubiis fit interpretatio pro vovente, VII, 134.

VOVENS ingredi aliquam religionem in genere vel in specie, ad quid teneatur, V, 29

VOX in electionibus, quæ, I, 316. Vocem activam, et vocem passivam habere, quid, 317. Simpliciter privatus voce, in dubio censetur privatus sola voce activa, *ib.* Privatus voce passiva, hoc ipso eligi prohibetur, 338. Vocem in capitulo ut quis habeat, requiritur ut sit subdiaconus, 462. Fallit hoc in regularibus, qui divinis officiis non sunt mancipati, 484. *Vox unius, vox nullius, III, 18.* Idque declaratur, *ib.*

VULNERANS lethaliter incurrit pœnas homicidii, VI, 350. Non item vulnerans leviter, *ib.* In dubio, num vulnus sit lethale, necne, sta ut iudicio medicorum, *ib.* Manente dubio ultimum iudicium non incurrit vulnerans, *ib.* Bene vero irregularitatem, 351.

X

XENIUM inter et munus, quæ sit differentia. Cur illud a iudice recipi possit, non istud, II, 20.

